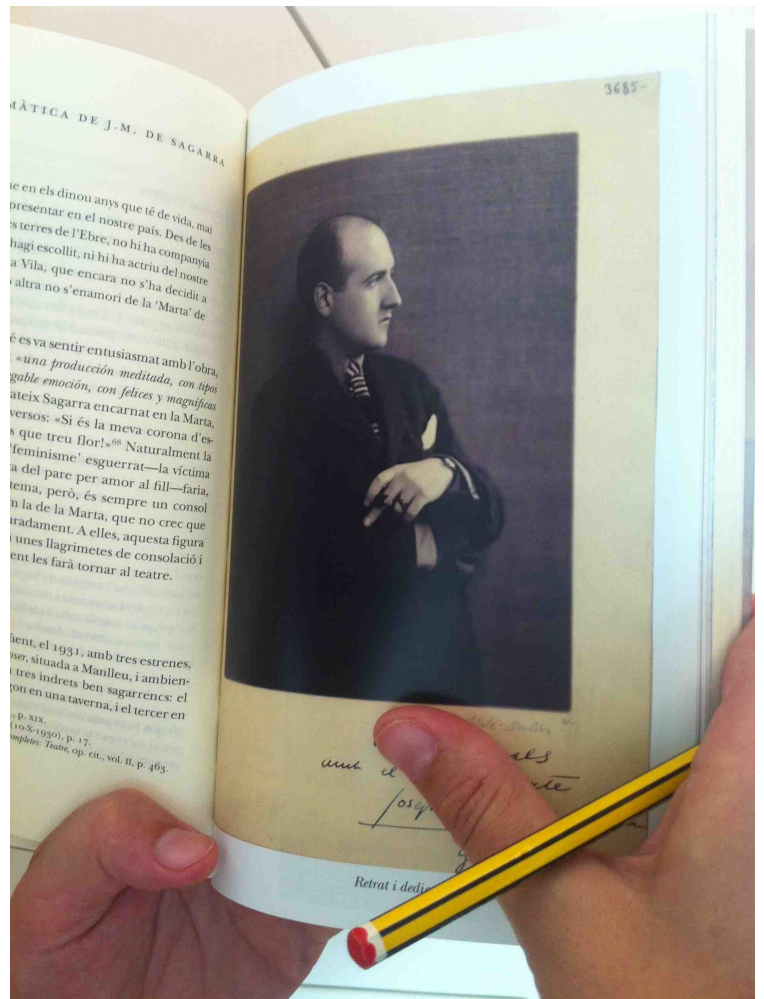

Reivindicant el teatre de Josep Maria de Sagarra

Avui fa cinquanta anys de la mort de l'escriptor · Novetats literàries i reedicions, piulades a Twitter i més d'un espectacle el recorden

Josep Maria de Sagarra apareix aquesta tardor ça i lla, quan fa cinquanta anys que es va morir, el 27 de setembre de 1961. L'aniversari serveix de pretext per a recordar-lo i reivindicar-lo, i també gaudir-ne, és clar. Per exemple, l'espectacle 'Sagarra dit per Rosa Maria Sardà' (vídeo), que es va estrenar al Lliure la temporada passada i que hi tornarà a final de novembre, després de passar per Temporada Alta (11 d'octubre). Rondarà tota la tardor i tot l'hivern. També les editorials han fet algunes aportacions: la publicació de l'assaig 'La poesia dramàtica de Josep Maria de Sagarra' (Galerada) a càrrec de Josep Miquel Sobrer de la Universitat d'Indiana, i el dinovè volum de l' Obra Completa , a cura de Narcís Garolera, que apareixerà abans de final d'any.

Quaderns Crema ha reeditat dos llibres d'articles, el recull d'articles publicat al diari la Publicitat, sota el títol 'L'ànima de les coses' (2001), i el recull d'articles que Sagarra va publicar a la revista Mirador, 'El perfum dels dies' (2005).

El dinovè volum de l'OC inclou les obres teatrals: 'La filla del Carmesí' (1929), 'Gardènia' (1930) i 'El cas del senyor Palau' (1930). Narcís Garolera ha explicat a VilaWeb que el 2012 sortirà el volum que fa vint, no pas l'últim de l'edició crítica de l'Obra Completa, que tindrà vint-i-cinc volums, perquè el teatre és més extens que no havien previst.

Precisament l'assaig de Josep Miquel Sobrer, 'La poesia dramàtica de Josep Maria de Sagarra' estudia el Sagarra dramaturg. Sobrer en diu poesia dramàtica, perquè, segons ell, Sagarra no escriu teatre, sinó, en realitat, poesia. Joan Maluquer, l'editor de Galerada, parlant-ne amb VilaWeb recorda que, de les cinquanta peces que va escriure, trenta-dues són en vers; en les altres hi ha una musicalitat inherent. Sobrer examina obra per obra, amb més o menys detall, segons la importància que acorda a cadascuna (per ell, les més reeixides són 'Marçal Prior', 1926; 'Judith', 1929; 'Galatea', 1948; 'Els comediant's', 1950). 'Ho garbella tot i arriba a una sèrie de conclusions, tant dels elements que no acaben de funcionar com de les virtuts de l'obra en qüestió. En aquest sentit, l'assaig de Sobrer fuig del panegíric.'

Maluquer s'estranya que l'Institut del Teatre no hagi fet res, perquè és un dels grans autors teatrals nostres. I no hi ha companyia de teatre amateur que no conegui alguna de les obres que va escriure Sagarra. 'No pots ignorar el Sagarra dramaturg, és massa important. En Sobrer ho diu molt bé al final del llibre: «...pensar el seu teatre com un immens poema de la terra, de Catalunya i dels catalans, pobres i rics, bons i dolents, amorosos o desconfiats, joves i vells, fidels i infidels. El teatre de Sagarra és un panorama de les veus de Catalunya. (...) El teatre de Sagarra en conjunt, en vers i en prosa, és un gran poema èpic, una magna èpica on canta la gent catalana, on se senten, com he volgut dir amb el meu títol robat del poeta, "les veus de la terra"»'.

Però la realitat és que en l'àmbit universitari el teatre de Sagarra no s'estudia ni s'investiga. No li van perdonar la popularitat, explica Maluquer, que recorda que en l'òrbita de Riba i Triadú, Sagarra era menystingut. 'Però Sagarra era una persona que tenia un coneixement i una gràcia de la llengua fora mida, i no solament dominava la llengua, també sabia parlar l'orella i reproduir la parla dels pescadors i dels gremis de la ciutat i de fora.'

Maluquer, sagarrià confés, ha organitzat aquest any dues jornades sobre Sagarra a la Universitat Catalana d'Estiu (vídeo). D'actes acadèmics, també en fan l'Institut d'Estudis Catalans: més aviat un homenatge inscrit en el centenari de la Secció Filològica (27 d'octubre); i la Institució de les Lletres Catalanes: tres diàlegs al voltant de l'escriptor, sobre la seva popularitat, sobre el seu catalanisme i sobre la llengua viva que escrivia (final de novembre).

Precisament per aquesta llengua espectacular, fabulosa, brillant, la Institució de les Lletres Catalanes ha posat a prova els lectors de Josep Maria de Sagarra perquè sota l'etiqueta #50JMSagarra els lectors piulin cada dia una frase de Sagarra de cent quaranta caràcters, que és una manera de rellegir-lo amb els ulls d'avui. 'Però no és fàcil fer aquestes piulades, diu Oriol Izquierdo, director de la ILC, perquè la frase de Sagarra és ampla i molt sovint necessita més de cent quaranta caràcters.'

27 setembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)